

השבת על רבי נתן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"מ ב' סו)
טוב להגיד ולשיר **נַחַם נַחַם נַחַם מְאוֹמֵן** לזכות לכל הישועות

שבת בהר

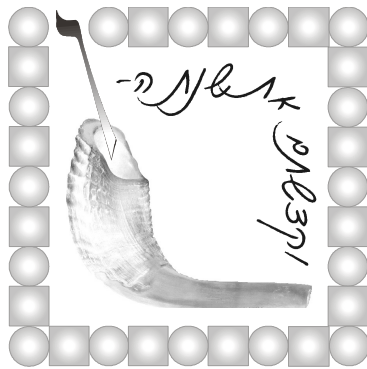
¶ אל תונו איש את אחיו... (כ"ה, י"ד)

כלל ויסוד כל התורה כלה, הוא שצריכין לזוהר מאד לבלי להטעות את עצמו בזה העולם, כי העולם הזה מטעה את האדם לגמרי, וכמו שבכל הקניינים והמשא ומתן, צריכין להיות נזרר מאונאות והטעאות, כמו כן בעיקר הקניין של האדם בעולם הזה, שהוא לקנות תורה ומצוות בבחינת אמת קנה, צריכין גם כן לזוהר מאונאה וטעות. כי כמה וכמה פגמים ופניות חס ושלוש יש בהתורה ומצוות של רב העולם, כי על ידי מעשיהם הפגומים, על ידי זה גם הטוב שלהם פגום הרבה, ואי אפשר להינצל בשלמות מהאונאה והטעויות של זה העולם, כי אם על ידי התקרבות להצדיק האמתי. על כן צריכין לבקש ולחפש מאד את הצדיק האמת, ולשפך לבו כמים נכח פני ה' שיזכה למצאו, כדי שיזכה על ידו לברר המדמה שלו, כדי שינצל על ידי זה מכל הטעויות והאונאות הבאים על ידי בלבול המדמה. ויש שמאמין בהצדיק האמת ומתחיל להתקרב, אבל אין התקרבותו בשלמות, עד שיזכה על ידי זה לברור המדמה בשלמות, זה בחינת אונאה פחות משתות, כי על ידי שהתחיל להתקרב

כקונה אדון לעצמו כי התורה החמירה מאד מאד להקל מאחינו בני ישראל על העבדות לבל יהיה עליו קטל על העבדות שהוא בחינת זהמת הנחש וכו' כי איש ישראלי אינו יכול לשא עליו כלל על העבדות, ועל כן אפילו כשכבר נמכר לעבד חס ושלוש אף על פי כן צריך להקל עליו העל בכל מה דאפשר כדי שלא יתגבר עליו חס ושלוש בחינת זהמת הנחש על ידי על העבדות הקשה כי כל מה שמקלין עליו העבודה נחלש ונכנע בחינת זהמת הנחש שהוא בחינת על העבדות. (לקוטי הלכות - הלכות שכירות פועלים ב' - אות ב')

¶ כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם... (ויקרא כ"ה, נ"ה)

מה שאצל רב בני אדם, אכילה ושתייה ושאר תאוות הגוף אין נקרא עבודה כלל, ומצות ומעשים טובים נקרא אצלם עבודה ויגיעה זה בחינת חלוף, שנתחלף בן המלך בבן העבד (כמובא בספר ספורי מעשיות - מעשה י"א), כמוכן נתחלף אצלם, שרצון הנשמה שהיא בת מלך באמת, זה נקרא אצלם עבודה, ורצון הגוף, שהוא בחינת עבד, זה דייקא אין נקרא אצלם עבדות כלל, כאלו היה חס ושלוש הגוף מלך על הנשמה. ובאמת הדבר בהפוך ממש, כי הנשמה היא המלך באמת, והגוף הוא העבד; וכמו שהעבד מְחִיב לעבד את רבו ולעשות רצונו, כמוכן הגוף מְחִיב לעבד את הנשמה ולבטל רצונו מפני רצונה.

אך כל זמן שיש להגוף איזה ריח עדיין מתאוות הגוף, רק שמשבר תאוותו בשביל רצון הנשמה, שהוא רצון השם יתברך, ועובד אותו יתברך תמיד אף על פי שגם זה טוב מאד, אשרי לו, כי גם על ידי זה נתבטל העבדות דסטרא אחרא, שהוא בחינת זהמת הנחש, וזוכה לחרות, בחינת: כל המקבל עליו על תורה וכו', ואין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה; אך אף על פי כן עבודתו עדיין בבחינת עבד דקדשה, מאחר שעבודת השם נחשב לו לעבודה ויגיעה, ורצון הגוף אינו נוטה לזה, רק שמבטל רצונו מפניו יתברך, על כן הוא עדיין בבחינת עבד דקדשה. אך עיקר השלמות לבטל הגוף כל כך לגבי הנשמה, עד שיתהפך לטבע הנשמה ממש, היינו שלא יהיה לו שום תאוה אחרת ולא שום רצון אחר, רק מה שהנשמה רוצה, היינו לעשות רצון הבורא יתברך, שזה בחינת: "ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך", בשני יצריך, שגם הגוף אוהב את השם ועושה רצונו מאהבה. ואזי כשזוכה לזה, אזי נקרא בן להשם יתברך, בחינת "בני אתה" וכו', שזה עיקר השלמות. (לקוטי הלכות - הלכות ברכות השחר ג' - אותיות י"ח ל"ט לפי אוצר היראה - ראה ועבודה, ז')

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל)

שיחות

¶ כל העולם יבואו לאומן, הנסים והנפלאות שיהיה בעת הגאולה עכשיו, יותר מגאולת מצרים, אני ראיתי את זה בזוהר...
... ארץ ישראל היא ארץ קדושה, אנחנו עם קדוש, זה שלנו, כל העולם הם ארץ העמים, לא ארץ ישראל, רק פה ארץ ישראל...
... היה לי איזה גרושים, איזה פרוטות, נתתי לו, וברוך השם שילמתי לו, אבל הוא נתן לי את הספר, "מתי שיהיה לך כסף, תביא ליי, ככה היה הדפוס של רבי ישראל (קרדונר), היה יופי כזה, היה כריכה כזה ונייר כזה, לא רואים יופי כזה, וברוך השם, איך השם יתברך ריחם עלי ואני מצאתי ספר כזה, הדפוס

¶ לא תרדה בו בפרך... (ויקרא כ"ה, מ"א)

ועל כן הזהירה התורה על כל אחד מישראל שלא יהיה עבד כמו שכתוב כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם וכו' כמו שאמר רבותינו ז"ל כי עבדות הוא בחינת זהמת הנחש, שמשם באין כל העונות. כי עיקר קדשת ישראל הוא בחינת מלכות וחרות בחינת כל ישראל בני מלכים הם. ועל כן כשאחד מישראל נופל לאיזה בחינה של עבדות מחמת דחקו ועניותו הוא רחמנות גדול עליו כי איש ישראלי לפי דקותו ורוחניותו אינו יכול כלל לשא עליו על העבדות כי על העבדות הוא בחינת המשאוי של עונות ממש שאי אפשר לישראל לשא עליהם כלל משאוי זו אפילו יום אחד כי על העבדות הוא בחינת על העונות ממש. ועל כן החמירה התורה מאד בעבד עברי לא תרדה בו בפרך וכו' וכן בכמה דברים עד שאמר רבותינו ז"ל הקונה עבד עברי

... אק תקחם באות ה' קמ"א ...

לזכרון נעה מוריני ר' ישראל בער אנדסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

סיפור

(ספר ימי מוהרנ"ת - סימן עח-עט)

© ... אחר שנכנסתי לפה ביום

שלאחריו הייתה שרפה עוד פעם שלישית בנעמירוב גם באותו היום הייתה שרפה בטולטשין ובסמוך אחר כך הייתה שרפה גדולה בברדיטשוב ובשאר קהילות וכבר הודיע זאת רבנו זכרוננו לברכה בהתורה בראשית לעיני כל ישראל (לקוטי תנינא - ס"ז), שמבאר שם שכאשר נסתלק הראש בית וכו' שהם צדיקי אמת באים שרפות חס ושלוש וכו', עיין שם:

גם באותו היום שנכנסתי לפה ברסלב בערב נתאכסן איש אחד מרחוק (ממדינת קיר"ה דווין) בבית שהייתי יושב בו אז, והאיש הזה נסע עם אשתו לארץ-ישראל, והיה לו קצת הכרות עמי, וזה הייתה סבה גדולה אחר-כך, שאסע לארץ ישראל, ובארץ ישראל הייתי אורח אצל זה האיש וקבלני בכבוד גדול מה רבו מעשי ה':

(עצות ותפילות - עיניים, י-יא)

עצות ותפילות

✪ לראות את עצמו עם הצדיק

האמת הוא גם כן דבר גדול מאד, בודאי כשזוכין לשמע מפיו תורה הוא מעלה יתרה. אבל כשאינן שומעין תורה הראיה לבד הוא גם כן טוב מאד. כי על ידי שרואין את עצמו עם הצדיק על ידי זה מאיר ומתנוצץ מוחו ודעתו ועל ידי זה זוכה לקבל גדלה ועל ידי זה זוכה כל אחד לחדש חידושים דאורייתא כראוי לו לפי מוחו, ועל ידי זה זוכה לבושה ותשובה ולענוה אמתית שהוא בחינת חיים נצחיים של עולם הבא (שם, סימן עב).

✪ על-ידי ההסתכלות לבד, שרואין פני הצדיקי אמת, על ידי זה יכולין לחזור למוטב ומועיל לו לקדשה מאד (שם, סימן עה).

✪ ... ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים אדון יחיד. שתעזרני ותזכני לראות את עצמי עם הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ולשמע מפייהם הקדוש תורה. ואפילו בעת שלא אזכה לשמע מהם תורה, אזכה על-כל-פנים לראותם ולקבל פניהם הקדושים, עד שאזכה על-ידי הראיה לבד שיחזו ויסתכלו בי הצדיקים האמתיים בעיניהם הקדושים והנוראים, שעל-ידי-זה יתנוצץ מוחי בהתנוצצות גדול ובהארה נפלאה. ועל-ידי-זה אזכה לקבל גדלה אמתית כרצונך הטוב, כפי הראוי לי באמת, כפי מוחי, ועיקר הגדלה יהיה שפלות וענוה אמתית. (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה לה)

ספר המידות

(ספר המידות - הכנסת אורחים)

✪ מי שאין מכניס אורחים, בזה

מחזיק ידי מרעים, שלא יחזרו בתשובה.

✪ עיר שאין בה הכנסת אורחים באים לידי גילוי עריות, ועל ידי גילוי עריות בא עליהם הריגה.

✪ הכנסת אורחים מזכה את האשה לבנים.

✪ הכנסת אורחים כהכנסת שבת.

✪ המארח תלמיד חכם בתוך ביתו - מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב תמידין.

✪ גדולה הכנסת אורחים מהשכמת בית המדרש והקבלת פני שכניה.

✪ כיון דלא שכיחי רבנן גביהו ככותיים דמי.

✪ על ידי הכנסת אורחים אימתו מוטלת על הבריות.

✪ סגלה להחזיר לאשה וסתה על ידי הכנסת אורחים.

✪ על ידי קדושת השם יתברך ההתנשאות של ראשי הדור בתוקף ועוז, ועל ידי זה נחשב בעיני כל המצוה של הכנסת אורחים, ועל ידי זה הלומדים זוכים שהלכה כמותם.

של רבי ישראל, יופי כזה וכריכה כזה, והוא נתן לי, "מתי שיהיה לך כסף, תביא לי", הוא נתן לי, הוא הבין שאני צריך מאד זה הספר, הוא הבין את זה, והיה לו מלחמה בלב, אם מוכר את הספר, אין אחר, כולם ידעו, לא מדפיסים, כי לא קונים "ליקוטי תפילות", מי יגיד "ליקוטי תפילות"? והוא נתן לי את הספר, מלחמה חזקה, היה יכול להרוויח הרבה, כי לא היה להשיג, לקנות, לא הדפיסו, היה לי "ליקוטי תפילות" מכמה דפוסים מחוץ לארץ, היה יופי כזה, חן כזה, התעוררות כזה, אבל אני נתתי את זה, לא הרווחתי, אני נתתי את זה מתנות לבר מצווה, היה לי כמה ספרים, שנים או שלושה ספרים, קניתי ונתתי, ואין לי אחד לא נשאר לי, אני נתתי מתנה לאנשי שלומנו, בר מצווה, חתן, אז נתתי מתנות, ואני נשארתי בלי. הדפוס היה כל כך יופי, ואני אהבתי את אנשי שלומנו... מה? יש לו בר מצווה ואני לא אתן מתנה? כסף אין לי, לקחתי ספר "ליקוטי תפילות" ונתתי לו, שמעון אנשין, אתה מכיר? אני נתתי לו לבר מצווה, נתתי לו ספר כזה "ליקוטי תפילות"...

... אני שמעתי מעשה מרבי זושא, הוא הלך נע ונד מעיר לעיר, לא הכירו אותו, והוא ישב בלילה ותמיד היה תורה ולמד, והיה עשיר אחד שהוא שלח לו עם הילד שלו, לאכול ארוחת בוקר. העשיר ידע שהוא שולח לו בכל יום סעודה טובה, ביצים וזיתים וחמאה, ורבי זושא היה אומר להשם יתברך: "רבונו של עולם, זושא רעבי", שיתן לו לאכול, אז העשיר שמע איך רבי זושא אומר להשם יתברך, אז הוא נעשה

בכעס: מה זה? אני שולח לו בכל יום, והוא

אומר שזושא רעב, שיזמין לו לאכול, מה זה?!", אז אמר: "אם הוא מבקש מהשם יתברך שיתן לו? ייתן לו השם יתברך, אני לא אתן לו"... אז היה נמצא עשיר אחר, היה לו חלום לא טוב, אז אמר לבית: "הסעודה שלו, ישלחו לבית הכנסת להאיש הזה", הוא חסיד, שישלחו את הסעודה, הוא רוצה לעשות תענית, אז מה שהוא צריך לאכול, לשלוח לרבי זושא. הוא אמר: "אני לא אשלח לו, שהשם יתברך ייתן לו", אז עשיר אחר היה לו חלום לא טוב, ושלח לרבי זושא לבית הכנסת הסעודה שלו, הוא עשה תענית, הוא אמר: "שייתנו את זה לבית הכנסת, יש שמה תלמיד חכם אחד", הוא ראה שמביאים לו לאכול סעודה טובה...

מכתב

(ספר אפי הנחל א' - מכתב צ"ח)

✪ ב"ה, י"א אדר א' תשכ"ז.

לכבוד חמדת לבי, אשר העמיק ברוממות חכמתו ובינתו לדעת ולהתבונן היכן המנהיג האמת להתאחו ולהתאחד בו באמת, וחומד וחותר להמשיך כל ישראל אל המנהיג הזה שיכול להאיר ידיעת והשגת אלקותו אפילו בנו בגדל עצם החושך שבדור הזה. שלום ובריאות וכל טוב.

אתמול זכיתי לבקר את אחותך היקרה האצילה, ה' ירפא ויבריא אותה מהרה בזכות רבנו הקדוש והנורא. והנה היה בינינו שמחה גדולה כנהוג, ולכבודי אכלה כל המאכלים של ארוחת צהרים.

אני חלוש כח מאד ואינני בקו הבריאות, ובעבור זה עוד לא סדרתי את ההקדמה להספר הקדוש, ועיני תלויות ומצפות לה' יתברך שיזכני להתגבר על כל המכשולים בקרוב, ולהתחיל ולגמר הדבר בכי טוב כרצון לבי.

עניין הקשר שלנו שהוא כלו רק אמת זך וצח בלי שום מחשבה פגומה של כבוד והתפארות או כסף וכדומה, חס ושלוש, רק באמת לשם שמים בלבד, לרחם על ישראל ברחמנות אמתית לפרסם ולהודיע לכלם מי הוא מלך הכבוד מי הוא המנהיג האמת שבדור הזה שהוא עיקר כל חיותנו ותקוותנו, הוא נחמתנו וגואלנו לדור דור לנצח.

אוהבך הנאמן המתגעגע יומם ולילה בכלות הנפש לבריאותך וטובתך, ומתפלל תמיד על רפואתך השלמה בגוף ונפש שזהו טובת עם ישראל.

ישראל דב אודסר